

Sårbarhed i svøb

Månedens lederrefleksion, december 2022

Reflex

Svendsagervej 72

5240 Odense NØ

+45 2178 5767

reflex@pc.dk

Hvor uanstændigt! At sende en fødende kvinde ud i stalden med skidt og lort og overlade et af de mest prekære og følsomme øjeblikke i menneskelivet til stikkende strå og brølende kvæg. Det var så sandelig ikke en prangende kontekst, der omgav det lille barn, der blev født. Men moderen beskærmede det, svøbte det i bløde klæder og lagde det trygt midt i den stikkende halm.

Glem alt om julekrybber i plastik, sirlige krybbespil og glansbilleder af den hellige familie med dyr, hyrder og konger. Virkeligheden var rå og tarvelig. Det gjorde ondt. Det blødte. Barnet skreg. Og der var fare for betændelse og følgesygdomme. Men midt i alt dette blev der taget hånd om sårbarheden, om skrøbeligheden, om svagheden. Og midt i det hele sprællede det lille nye liv. Markens hyrder så det, og de vise astrologer blev ledt på sporet af det.

Sårbarheden hører ikke til i det offentlige rum, der er ikke plads til den 'i herberget'. Sårbarheden er forvist til 'stalden', til private og intime rum væk fra offentlighedens lys og menneskenes vrimmel. Hvor vi er alene med os selv, med smerterne, med utilstrækkeligheden, med lidelsen og med ensomheden. Og dér har vi brug for, at nogen tager hånd om os, 'svøber' os og er med os i det svære. Nogen der er til stede, lytter og står ved vores side. Så det skrøbelige liv, som vokser ud af sårbarheden, kan tage form, 'sprælle' og åbne sig mod verden. Og blive set af andre og føre til berigelse. Midt i alt det rå og stikkende.

Jeg har haft det privilegium at tale med mange mennesker og i særdeleshed med mange ledere, der har været i sårbare livsafsnit, hvad enten dette skyldtes stress, sygdom, livskriser, opsigelser, personlige forhold, organisatorisk pres eller tjenstlige

forløb. Det er svært. Det er sårbart. Og det er absolut ikke noget, de ønsker at tale højt om. Det gør ganske enkelt for ondt. Der er ingen, der ønsker at være i disse livsafsnit. De er rå, ensomme og forfærdelige. En udtrykte det således: 'Jeg vil ikke ønske at nogen skal opleve det, jeg er i, selv ikke min værste fjende.'

Det bliver tit sagt, at det vi ikke dør af, gør os stærkere. Men er det rigtigt? Jeg tror, at rigtig mange står tilbage med følelsen af, at jeg ikke blev stærkere efter et kritisk forløb, men derimod svagere. Fordi jeg kom til kort. Fordi jeg mødte min egen begrænsning. Fordi min egen sårbarhed blev alt for nærværende.

Hvis der er noget, der gør én stærkere efter mødet med sin egen sårbarhed, så kan det måske være at kunne leve åbent og ærligt med sårbarheden. Men det kan vi kun gøre, hvis der er taget hånd om den, hvis den er blevet 'svøbt' i omsorg og nærvær. Så der bliver skabt et værn mod alt det stikkende og mod al råheden omkring os.

I løbet af det forgangne år har jeg selv oplevet at blive opereret og være igennem et meget smertefuldt forløb som følge af komplikationer efter operationen. Når jeg har fortalt om det til venner, kolleger og samarbejdspartnere har flere af dem spurgt mig: Hvorfor fortalte du os ikke om det, da det stod på? Hvertil jeg har svaret, at når man er allerlængst nede, og det gør allermost ondt, så råber man ikke højt om det. Til gengæld sætter man pris på dem, der er der for én og med én, både mens det står på, og når man er kommet igennem det vanskelige.

Hvis der er noget, som julen kan hjælpe os til at forstå, så er det, at livet er en skrøbelig størrelse, at sårbarhed er en del af det, og at vi alle har brug for 'svøb' for at kunne leve med sårbarheden og skrøbeligheden. Måske kan julen også hjælpe os til at bruge den 'styrke', der vokser ud af sårbarheden, til at 'svøbe' andre, der oplever sårbare perioder i deres liv.

Med disse refleksioner vil jeg sige tak til alle venner, kolleger, samarbejdspartnere og læsere af Månedens Lederrefleksion for året, der snart er gået. Tak for opmærksomhed ved min 60-års fødselsdag, og tak for medleven i en sårbar periode.

Og så vil jeg ønske jer alle en rigtig god jul med tid til nærvær og varme blandt familie og venner!

Månedens lederrefleksion udsendes til samarbejdspartnere, ledere og konsulenter, der beskæftiger sig med ledelse og ledelses-refleksioner.

Du skal være velkommen til at sende **Månedens lederrefleksion** videre til andre, der kan få glæde af den. Nye læsere kan komme på mailing-listen ved at sende en mail til Reflex eller klikke på linket: <https://mailchi.mp/pc/maanedenslederrefleksion>. Ønsker du *ikke* at modtage **Månedens lederrefleksion**, kan du afmelde dig via link i mailen eller ved at give besked pr. mail til undertegnede, så vil du blive slettet af listen.

Ønsker du at sætte fokus på lederskabet og dets udvikling – inspireret af kunstens verden – så kontakt mig og hør nærmere!